

Paradisul cuvintelor

Sufletul...

Sufletul meu este format din fragmentele amintirilor mele... Este asemenea unui muzeu oniric în care fiecare imagine, miros, atingere și sunet sunt transformate în cuvinte, care mai apoi ajung întipărite pe paginile cărților ce însuflețesc rafturile bibliotecii mele eterice.

Această bibliotecă este înconjurată de un Paradis infernal, locul în care visele, speranțele, dar și temerile și tristețea formează acest tablou al contrastelor.

Visele sunt copacii ce, la început, sunt niște vlăstari, care, dacă sunt udați cu realizări, ambiție și perseverență vor deveni adevărate păduri ai căror arbori sunt încununați cu frunzele laudelor și ale măreției. Totodată, aceștia fac legătura între teluricul vieții reale și celestul idealurilor pe care dorim cu atâta ardoare să le atingem.

Fericirea, altă emoție puternică, populează acest Univers întreg în miniatură. Aceasta cutreieră ținutul prin intermediul ființelor văzduhului - fluturii, surâsul blajin de pe un chip înlăcrimat, păsările al căror cântec cristalin umple cerul de veselie- stabilind pacea și liniștea ființei lăuntrice.

Speranțele sunt florile multicolore, frumoase, dar atât de fragile... Cea mai mică adiere de vânt poate spulbera, într-o ploaie de petale, covorul perfect al acestor plante sensibile, care necesită cea mai mare grijă. Sunt cele mai puternice simțăminte, reprezintă fericirea ludică a supraeului meu - copilul. Când ești copil, sufletul tău este împânzit de grădinile acestea ale cuvintelor rostite de o voce caldă, blândă, citite într-o carte de povești, scrise pe o hârtie de mult uitată... iar toate aceste cuvinte te îndeamnă la același lucru... la speranță!

Dar oare ce i-ar lipsi acestui Univers perfect? Echilibrul, fără de care, acest Paradis existențial ar fi o imagine bidimensională, un tablou în pasteluri fade, care nu ar avea tăria de a transpune corect acest tărâm al sufletului. Așadar, acest element de stabilitate este Infernul, care pătrunde prin orice fisură, în momentele grele trăite în realitate, ca o lumină întunecată, acaparând pentru un moment dat orizonturile albastre ale sufletului.

Clar-obscurul aduce în traiul pașnic ceva neașteptat, seamănă temeri și tristețe, ca niște ciulini printre florile grădinii. Acest Infern este asemenea unei planete de foc ivite din praful stelar născut în urma unei supernove. Flăcări mistuitoare ard vise, speranțe, bucurii, ca din cenușa lor să renască, pentru a distruge, dezamăgiri, coșmaruri și neliniști, ce iau forma unor creaturi hidoase,

demonice chiar, ce instaurează haosul în pacea paradisiacă. Cu toate acestea, peisajul ostil dispare încet, prima rază de soare scaldând dezolantul tărâm, mângâindu-l cu duioșie și protecție. Soarele întruchipează ființele ce ne sunt alături atunci când întunericul ne stăpânește spiritul, iubirea familiei și a prietenilor care poate alunga orice demon, pentru că acolo unde există iubire, răul nu poate pătrunde.

Deși Infernul nu are puterea necesară pentru a fi el întreg Universul lăuntric, ceea ce acționează ca un avertisment cu privire la linia subțire între cele două punți ale existenței este apa, mereu curgătoare, imprevizibilă și învolburată. Susurul continuu al acestui lanț de râuri și mări străbate Universul sufletesc și creează imaginea unei înșelătoare frumuseți pe care poți sau nu s-o admiri.

În imensitatea acestui Cosmos al sufletului, o construcție pare a nu aparține acestei lumi... Este vorba despre biblioteca sufletului, protejată de natura de emoții și sentimente. În ea sunt păstrate cele mai importante bogății ale omului- amintirile... Fără amintiri, sufletul nostru s-ar stinge, am trăi un coșmar repetitiv, un vis care a îmbătrânit urât, pentru că suntem ceea ce ne amintim, frânturi din toate experiențele ce ne-au marcat existența.

Toate aceste amintiri sunt atent alese și transpuse din imagini în cuvinte, formând adevărate colecții de cărți, unice precum creatorul lor. Aceste cărți pot fi citite oricând și au puterea de a te trimite înapoi în timp, de a-ți rememora propria viață, pe care și-o reimaginezi, acum, aieva, ca într-un film derulat.

Mai mult decât atât, biblioteca eterică, portalul dintre lumea reală și cea ireală, adăpostește pasiunile și dorințele noastre, ele fiind completări ale amintirilor ce împânzesc rafturile și care, spre deosebire de amintiri- esența existenței sufletului-, țin de realitate, fiind săvârșite de ființa materială. Totodată, o secțiune specială este dedicată lecturilor. Copertele cărților sunt fidele celor reale, dar interiorul este, de data aceasta, cu totul diferit. Paginile nu mai sunt tipărite, cuvintele au dispărut, fiind înlocuite cu imagini, proiecția imaginației noastre care încearcă să redea cu exactitate detalii, să contureze personaje, să umple conturul lumii creatorului cărții.

Pentru mine, cartea care are loc de cinste în biblioteca sufletului, stă pe pedestalul înconjurat de o aură divină din centrul sălii. Este vorba despre „Hoțul de cărți” de Markus Zusak, ce istorisește povestea tristă a unei fetițe, din perioada Germaniei naziste, care își găsește singura alinare în cărți. De asemenea, este o poveste despre puterea cuvintelor de a crea lumi, de a uni oameni lipsiți de speranță, și care, transpusă în tablouri de cuvinte, reprezintă o ilustrare emoționantă a capacității spiritului uman de a face față vicisitudinilor, dar și contrastul dintre inocența fetiței Liesel și tirania omniprezentă care a marcat epoca respectivă.

Mai mult decât atât, această fetiță este exemplul ființei care dorește să se autodepășească, este modelul meu de hârtie, personajul pe care îl asociez cu copilul ce am fost odată. Este

ambicioasă, curajoasă, o adevărată eroină, cu o dragoste puternică pentru cărți, o iubire pe care o consemnează într-un ultim rând al jurnalului său, cu o sinceritate naivă de copil - „Am urât cuvintele și le-am iubit, și sper că le-am rânduit bine”.

Acesta este sufletul meu... o colecție de lumini și umbre, un Univers infinit în contrast cu unica ființă umană ce îl populează, iar această ființă sunt Eu... o plutire eterică care își găsește mereu alinare în tărâmul veșnic al spiritului...